

Francesc Botey, 90 aniversari

(carta enviada el 26 de novembre de 2021)

Benvolgudes i benvolguts:

Avui parlarem d'en Francesc Botey, germà d'en Jaume, en motiu de 90 aniversari del seu naixement. Moltes de les persones que rebreu aquesta comunicació l'heu conegut personalment i en podríeu parlar abastament. Tal com ens deia l'Arcadi Oliveres a la última assemblea caldria parlar i escriure sobre en Francesc. Es un tema pendent.

Sabeu que en Francesc (Barcelona 26-11-1931- Mèxic 14-4-1996), sacerdot escolapi, va ser condemnat pel TOP (Tribunal d'Ordre Públic), antecedent directe de l'actual Audiència Nacional, per haver participat en un acte contra la repressió a la UB i en defensa de la gent d'ètnia gitana a l'octubre del 1966.

En aquesta època en Francesc vivia a les barraques del Camp de la Bota, amb una petita comunitat escolàpia, on van crear l'escola dins el castell i van contribuir al desenvolupament comunitari i millors condicions de vida. Molts joves van despertar la seva sensibilitat social en el Camp de la Bota col·laborant en activitats educatives, artístiques, culturals, de lleure, sanitàries, etc. En Josep Monferrer, que ha estudiat i ha recollit un important fons documental sobre El Camp de la Bota i el barri de la Mina parla amb admiració de la metodologia emprada en l'escola del Castell.

En Francesc va complir condemna a la presó concordatària de Zamora (només per als religiosos "desafectes" al règim). Precisament ell i dos religiosos bascs la van estrenar en unes condicions materials molt precàries.

L'Eduard Puigventós, historiador i arxiver de l'Escola Pía, ha fet una recerca sobre aquests fets a partir del sumari judicial de l'any 1968: "El procés del TOP contra Francesc Botey". S'ha publicat a la revista Catalaunia (setembre-octubre 2021· núm. 530), a qui agraïm que ens hagi autoritzat a fer-ne difusió. Adjuntem l'article sencer que creiem serà del vostre interès. Hi trobareu conceptes com desordres públics, sedició,... tristament actuals. Us en recomanem la lectura.

Una abraçada ben cordial

La junta:

Sandra Pardo, Dani Gomez, Mar Yuste, Anna Cerdà, Auxi Gil, Carles de Ahumada, Carme Guàrdia, Enric Canet, Joan Camós, Josep Busquets, Manuel Dominguez, Mercè Chacón, M Pau Trayner, Paco Hernandez, Xavier Casavova i M Pilar Massana

Llegat Jaume Botey i Vallès

<https://www.llegatjaumbotey.cat>

@botey_jaume

Cliqueu en la imatge per a llegir o descarregar l'article complet:

EL PROCÉS DEL TRIBUNAL DE ORDEN PÚBLICO CONTRA FRANCESC BOTEY VALLÈS

(sumari 318/1966)

Eduard Puigventós

Encanyat fou, sens dubte, un dels més patxuts. El procés s'obrí el 28 d'octubre de 1966 per, teòricament, desordres públics. Les interlocutories acabaren el 22 de febrer de 1967 però el judici no tingué lloc fins el 2 de març de 1968. La sentència està datada del dia 6 del mateix mes.

La fiscalia indica que el Sindicat Democràtic d'Estudians de la Universitat de Barcelona, reunit en assemblea tancada el 20 d'octubre de 1966 a la Facultat de Filosofia i Lletres, havia acordat començar un «hite» contra la repressió el matí del dia 26 al vestíbul de la Facultat de Dret, al qual considerava diversos personalitats de dins i fora de la universitat perquè hi expressessin el seu punt de vista. La conatoria tingué un èxit espartanat, perquè fins a 1.200 persones (2.000 es dia, en un moment del procés) es moblaren a l'acte. Un autèntic desafiament al franquisme.

A cadascun dels processos se'hi acunà l'aspecte diferent, més relacionats amb l'acte: de mostrar la solidaritat dels sindicats d'oposició al règim amb les demandes estudiantils, o simplement d'oïstir a l'acte en la seva condició d'antena acadèmica i haver fet sa de la paraula. Però a qui la fiscalia dedica més línies es a en Botey, de qui diuen que «siemó amplemte, entre otras cosas, sobre los actos de represión que últimamente han sufrido el clero y las asociaciones católicas, tanto en sus personas como en sus publicaciones, aludiendo a las calumnias vertidas contra monseñor Dalmau», y la utilización de métodos violentos para coartar el uso de la libertad de la prensa, de los hechos ocasionados por la venida del padre Escay a Barcelona», sobre los problemas de la tierra en poder de los beneficiarios de Lerida», de la marcha pacífica y silenciosa de los sacerdotes a la Jefatura de Policía y de la necesidad de crear una opinión pública sobre la grave situación en que se hallan los gitanos».

A Botey i tres acusats més se'hi considera directes de l'acte, mentre que als restants noemés mereixen assistiment. D'aquesta manera, com que l'acte s'havia considerat il·legal i no autoritzat ni

per l'autoritat governativa ni pels còrps de direcció de la universitat, al sumari es fa constar la comunicació de la Universitat de Barcelona, de la qual absolveix l'era sector Francisco Garcia-Valdepenas, perseguir de l'interès moviment estudiantil, que explica que «la Junta de Gobierno ha tenido conocimiento, con profunda sorpresa y disgusto, de la violación de los más sagrados derechos de la universidad por un grupo de personas que han utilizado un local exclusivamente universitario para llevar a cabo la celebración de un mitin de auto carácter político, produciendo una grave alteración del orden, indispensable para una fructífera labor universitaria. En per aquest motiu, i addint els

per aquest motiu, i addint els

articles del codi penal referents a manoms no autoritzades, els acusats foren designats, interrogats, debatuts en llibertat provisional amb fiança de 10.000 pessetes (5.000 pel cas de Botey) i enviat a judici.

L'informe de la Jefatura Superior de Policía, o sigui, de la brigada político-social, de 12 de gener de 1967, fa un retrat dels acusats a partir de la seva filiació i informes que poguin tenir-se. Pel cas de Botey, es diu que és sacerdot i escolapi, i que se'n coneixia per su abogadía catalana, participant amb freqüència en actes de tal índole. A pesar de no conculció de Religioso, es de caràcter violento i escaldat. En cients ocasions, se oposita, per la

fuerza, a las Brigadas Municipales que iban a destruir unas barracas situadas en el Campo de la Bota, motivo este por el que fue incluido en diligencias instruidas por el Departamento de Orden Público de esta Jefatura».

D'acord amb la sentència, quatre dels acusats foren absolts; es decia sis mesos de presó major per a dos d'ells; i quatre més foren condemnats a un any de presó menor i una multa conjunta de 15.000 pessetes, amb arrest d'un mes més si no es pagava. Aquest fou, com sabem, el cas de Botey.

Aquest, a través de la seva advocat, Monseñor Canillo, es defensà indicant que, al seu parer, no hi havia hagut delictes: «Si no, heu delictes, no heu autors i que, per tant, hauria de quedar lliure. Declarar que està dedicat per Ministerio a la evangelización del subproletariado y del mundo gitano, viviendo inhumanamente ligado con ellos, no solo por participar en su pobreza, sino por participar de su misma vida ya que habita entre ellos. El P. Botey en cumplimiento de su misión utiliza todas las ocasiones posibles para crear una sensibilización de la opinión pública respecto a los graves problemas que el subproletariado y el mundo gitano tiene planteados. Por esto, asistió a un acto público en no modo traves ni per emmarcar ni per sotir ni en un al qual no es produí cap mena de desordre, es referi juntament a la necesidad de crear una moralitat no nociva amb el poble gitano».

A la declaració que féu en el judici reconegué que havia acceptat la invitació a l'acte amb la crendició de poder parlar; per arto d'ia dies quantilles escrites, però la seva intervenció no durà més de cinc minuts. Volia cridar l'atenció sobre el problema gitano i la persecució d'alguns religiosos, però per part de les autoritats, però